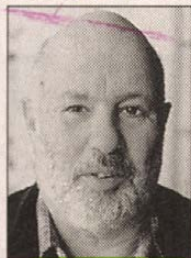

Kondor Katalin igazsága

MONDOM A MAGAMÉT!

Eörsi István

Amikor Kondor Katalin interjúvolgatni kezdte a miniszterelnököt, engem ámulatba ejtett az a tüneményes előzékenység, ahogyan kérdéseit feltette vagy elhallgatta. A Kossuth

rádió hírműsoraiban új minőséget jelentett ez a – hogyan is fogalmaztam meg illedelmesen? – hivatalnoki empátia. Kondor Katalin igen ingerült válaszában azt állította, hogy ő mindig, tehát a Kádár-korszakban is lojális ellenzéki volt. Ámde közhivatalnok akkortájt csak kormánypártiként lehetett lojális, ellenzékiként ugyanis kizárólag illojális módon képviselhette álláspontját. Kondor Katalin tehát lojális volt Kádár idején, de persze távolról sem annyira, mint Orbán Viktor szárnyai alatt. Kádárék nem is követeltek támogatóiktól akkora lojalitást, mert már régen senkit sem akartak meggyőzni. Csupán a hatalom gyakorlásához szükséges hazugságkontingensre szorították rá propagandistáikat. Égbekiáltó gaszágaikat különben is régen követtek el, és az ezekkel kapcsolatos kérdésekre már megvoltak unalomig ismert válaszaik. Orbán Viktort viszont még úgy kérdezték a szolgálatkész sajtómunkások, mintha futószönyeget göngyölnének a lába elé. És úgy fogják vissza kellemetlen kérdéseiket, mint szüleik ezüstlakodalmán a bőfögést.

Kondor Katalin bebizonyította, hogy most már képes arra, amivel korábban alapítanul hengegett. Ezért nevezett ki Stifner Gábor személyében MIÉP-est a Kossuth adó főszerkesztőségének vezetőjévé. A MIÉP ugyanis megtestesíti a lojális ellenzéki fogalmát.

A rádió kebelén belül tiltakozási akció bontakozott ki e kinevezés ellen. Kondor Katalin példátlanul nevezte, hogy valakit csak azért utasítsanak el, mert a Vasárnapi Újság munkatársa volt. Mintha egy ennyire rasszista és ultranacionalista vállalkozás nem minősítené mindazokat, akik sugárzó arccal tevékeny részt vállalnak benne. Ráadásul Stifner nem csak a Vasárnapi Újságban tesz tanúbizonyságot lojális ellenzékiességéről. Tavaly január 12-én Csurka István bejelentette, hogy a MIÉP irodát nyit a privatizációban rejlő rendellenességek és törvénytelenességek kivizsgálására „Magyarország feltárása – utánanéztünk” elnevezéssel. Ennek az irodának a vezetésével dr. Stifner Gábor jogász-újságíró bízták meg.

Stifner két közhasznú tevékenysége között nem húzódik kínai fal. 2000. március 19-én Molnár Tamás filozófussal beszélgetve azt mondta a Vasárnapi Újságban, hogy „a liberális, az úgynevezett új világrend azonos a „marxista internacionalizmus”-sal. „A liberális világrend – »gyakorlatilag« ezt én teszem

hozza – eben gubát cserélt csupán, és a proletárok egyébként sosem volt internacionalizmus helyébe a számomra egyébként éppoly undok nemzetköziséget szorgalmazza. A nagyvállalatokét és a planetáris nemzeti kultúráét.” Az ellentéteknek ezt a kevéssé intelligens összemosisát én először nyilas tornatanárom ajkáról lestem le 1943 táján. Ahány-

A rádió kebelén belül tiltakozási akció bontakozott ki e kinevezés ellen. Kondor Katalin példátlanul nevezte, hogy valakit csak azért utasítsanak el, mert a Vasárnapi Újság munkatársa volt. Mintha egy ennyire rasszista és ultranacionalista vállalkozás nem minősítené mindazokat, akik sugárzó arccal tevékeny részt vállalnak benne

szor végigpofozta a bordásfalra csüngő szótályt, ezt kiabálta: „Menj Amerikába, a kommunisták hazájába!” Ő sem tudta megkülönböztetni Sztálint Rooseveltttől.

Stifner természetesen undorodhat a szocialistáktól és a liberálisoktól. Csakhogy undora alkalmatlanul teszi arra, hogy vezető beosztást kapjon egy közszolgálati intézménynél, melyet alkotmányunk objektivitásra kötelez. Alkalmatlanná teszi erre pártorientált szervilitása is. 2000. április 23-án például eszeveszetten vakmerőnek nevezte

azt a művészt, aki ma „színes, teljes alakos, élethű és valóságghú képen merné megörökíteni ott a gáton a platon utazó, homokszácpipelő, gumicsizmás miniszterelnököt”.

Gondolkodásának ideológiai mélységeihez közgazdasági intuíció társul. Tavaly március 23-án ezt kérdezte interjúalanyától: „Az tehát helytálló, hogyha én azt mondom, hogy Magyarország a teljes tartozási állománya után kamatteherként évi 3 milliárd dollár körüli összeget fizet ki, tehát ennyivel támogatja a nyugati pénzüvilágot minden évben?” A kamat tehát fogalmából eredően a „rendellenességek” és „törvénytelenességek” közé tartozik, amelyeket Stifner MIÉP-es bizottsága vizsgál. Régen a kommunista internacionalizmus nevében a Szovjetuniót tartottuk el, most a liberális kamatfizetés folytán a Nyugatot. Eben guba.

Stifner Gábor tehát abból a célból teremtette meg a magyarok istene, hogy megtestesítse Kondor Katalin igazát. Csakhogy az ő lojális ellenzékiességének illatától Nyugat-Európában még a magukra valamit adó jobboldaliak is befogják az orrukat. Rítusainak hazaffysága (igy!) pedig kiérdemelné Ady Andre dühét. A Vasárnapi Újság március 18-i számában Stifner, a Kossuth adó főszerkesztőségének frissen kinevezett vezetője egy felhívást propagált, amely szerint „legalább iskolai évnnyitokon és évszázadokon, nemzeti és egyházi ünnepeken eskessük föl gyermekeinket és magunk is esküdjünk föl a magyar trikolorra, a Szent Koronára és Szent István Intelmeire”. Évente kábé tucat-szor. Csak azt ne higgyük, hogy Stifner viccel, hiszen önmagát jellemezte azzal, amit Bertha Bulcsúról mondott: „minden sorából férfivolt süvít”.

PÁPAI GÁBOR RAJZA